

Arrest

nr. 70 699 van 25 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 23 september 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 augustus 2011 waarbij de aanvraag tot machtiging van verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 juni 2011 dienden verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 17 augustus 2011 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de in punt 1.1. bedoelde aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing werd betekend op 24 augustus 2011 en vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...) in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 20 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden (en):

Artikel 9ter § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel Ster §1, 4e lid en artikel Ster §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 25.05.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Hoewel op het standaard medisch getuigschrift wordt aangegeven dat het een ernstige aandoening is indien zij niet adequaat behandeld wordt, wordt in het standaard medisch getuigschrift niet verder verduidelijkt in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt en wordt aldus geen uitspraak gedaan omtrent de graad van ernst. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift, Bij gebrek aan een van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.

Bijgevolg dienen betrokkenen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, hen ter kennis gebracht op 12.05.2011. en dienen zij dringend het grondgebied van de Schengen-Lidstaten te verlaten...."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een eerste middel werpen verzoekers de schending op "van artikel 3 van het EVRM juncto artikel 7 §1 en 2 van het K.B. van 17 mei 2007 alsook artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980."

Verzoekers betogen als volgt:

"Overwegende dat artikel 3 van het EVRM stelt dat:

Verbod van foltering art. 3:

Niemand mag worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen."

Overwegende dat artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 stelt dat:

" Art. 9ter.

§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de Minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden en van de toegankelijkheid tot de behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de Minister of zijn gemachtigde die daaromtrent advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit

[1⁵ nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

Dat op 10 juni 2011 overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 vertogers een verzoek indienden strekkende tot regularisatie van hun precaire administratieve verblijfstoestand;

Overwegende dat bij dit verzoekschrift het standaard medisch getuigschrift werd gevoegd zoals dit werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 24 januari 2011;

Overwegende dat de ambtenaar dossierbehandelaar in haar beslissing meent te moeten besluiten tot niet ontvankelijkheid daar waar het standaard medisch getuigschrift niet zou beantwoorden aan de voorwaarden in §1, 4^e lid voorzien, beslissing als volgt gemotiveerd:

" [...]

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter, §1, 4^c lid en artikel Ster §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 25.05.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Hoewel op het standaard medisch getuigschrift wordt aangegeven dat het een ernstige aandoening is indien zij niet adequaat behandeld wordt, wordt in het standaard medisch getuigschrift niet verder verduidelijkt in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt en wordt aldus geen uitspraak gedaan omtrent de graad van de ernst. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. Ster §1, 4' lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden. Bijgevolg dienen betrokken gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, hen ter kennis

gebracht op 12.05.2011, en dienen zij dringend het grondgebied van de Schengen-Lidstaten te verlaten.

[...] „6

Overwegende dat het verzoekschrift van 10 juni 2011 wat betreft de ontvankelijkheid als volgt werd gemotiveerd:

Wat betreft de ontvankelijkheid van het verzoek: de onmogelijkheid om terug te keren naar Armenië, land waarvan zij de nationaliteit dragen, zijnde hun geboorteland:

Vertogers verklaarden zich vluchteling op 19 november 2009 in België en zagen hun asiëlverzoek overgemaakt aan de diensten van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 30 december 2009.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nam een beslissing van weigering van de erkenning van het statuut van vluchteling en weigering van subsidiaire bescherming op datum van 28 oktober 2010.

Vertogers tekenden tegen deze beslissing beroep aan voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij aangetekend schrijven de dato 28 februari 2011 en zagen hun verzoek afgewezen met een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de dato 29 april 2011 (arrest nr. 60.633 inzake RvV 62.827/ II).

In navolging van dit arrest werd op datum van 9 mei 2011 bijlage 13 quinquies betekend.

Vertoger is evenwel ziek en heeft geen gevolg kunnen geven aan dit bevel het grondgebied te verlaten om terug te keren naar zijn vaderland om vanuit de meest nabije zending van België, Moskou, een verzoek in te dienen strekkende tot regularisatie van zijn precaire administratieve verblijfstoestand op grond van artikel Ster van de wet van 15 december 1980.

Vertogers bevinden zich dan ook in een prangende humanitaire situatie en eerste vertoger is onbetwistbaar ziek en wordt trouwens medisch bijgestaan.

Vertoger wenst medische attesten aan te brengen waaruit blijkt dat vertoger reeds een aandoening had op het ogenblik van aankomst in België.

De familiale hereditaire mediterrane koorts is een erfelijke ziekte dewelke reeds zich manifesteerde in Armenië en ook thans nauwlettende medische opvolging vereist.

Volgens het medisch attest is de prognose indien strikt behandeld als goed in te schatten.

Eerste vertoger lijdt aan een chronische aandoening die niet geneesbaar is, wel verbeterbaar, levensbedreigend indien niet behandeld en een verminderende levenskwaliteit biedt.

Eerste vertoger lijdt aan familiale hereditaire mediterrane koorts, dit is een erfelijke ziekte dewelke zich reeds manifesteerde in Armenië en ook thans nauwlettende medische opvolging vereist.

Indien eerste vertoger wegblijft uit zijn geboortestreek valt deze ziekte perfect te onderdrukken met levenslange medicatie, indien het niet zou worden behandeld zou leiden tot terminaal nier insufficiëntie op lange termijn, recidiverende koorts, gewrichtspijn, progressieve amyloidose, peritonitis, synovites, pleurites, exautheen, werkonbekwaamheid, e. d. m.

De verwachte duur van de behandeling is momenteel niet in te schatten en de resultaten zijn niet voorspelbaar.

De prognose indien goede behandeling is als positief in te schatten.

De prognose bevat in geval van ontstentenis van behandeling is als zeer slecht in te schatten en bij nierfalen levensbedreigend.

Wat betreft de beschikbaarheid van behandeling delen vertogers mede dat er inderdaad in Armenië het ziektebeeld behandeld wordt maar dat deze behandeling zich beperkt tot symptoombestrijding en een poging tot het vermijden van de bijkomende pathologie maar dat de ziekte op zich niet geneesbaar is bovendien de ziekte een territoriale gebondenheid heeft zodat de symptomen zich eerder zullen voordoen wanneer vertoger verblijft in zijn geboortestreek, bovendien in Armenië, gelet op het ontbreken van een sociaal zekerheidssysteem volgens onze normen en ingevolge parallelle circuits waarbij slechts medische hulp wordt verleend op het ogenblik er zwaar betaald wordt voor het verstrekken van medische diensten dewelke principieel gratis zouden moeten zijn, maken dat een rigoureuze medische opvolging voor vertogers financieel niet mogelijk is derhalve de ziekenzorg niet toegankelijk in het land van herkomst.

Te over dient hier te worden benadrukt dat de mediterrane koorts precies slechts voorkomt in de streek waar vertoger vandaan komt, de beste behandeling is het niet terugkeren naar deze streek.

In toepassing van het artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet verzoeken ondergetekenden dan ook eerbiedig hun actuele prangende verblijfssituatie te regulariseren minstens te verlengen. "

Overwegende dat het standaard medisch getuigschrift zoals dit werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 24 januari 2011 werd gevoegd bij het verzoek en alle punten werden ingevuld, zo onder meer punt B/ Diagnose : alwaar opgegeven werd dat eerste vertoger lijdt aan mediterrane koorts;

Overwegende dat te over het medisch getuigschrift van dokter Paul Melis van 25 mei 2011 werd onderschreven door het medisch attest van een arts uit Jerevan waarbij vertaling werd gevoegd aan het bundel^o en waarbij bijzonder gedetailleerd het ziektebeeld van eerste vertoger wordt beschreven alsook de zwaarwichtigheid van de pathologie;

Overwegende dat bij beslissing van 17 augustus 2011 vertogers dit regularisatieverzoek niet ontvankelijk verklaard zagen louter om reden dat het door de wet voorziene medisch attest de ernst van de pathologie niet zou vermelden en dat derhalve het verzoek maar moet worden afgewezen als zijnde niet ontvankelijk;

Overwegende dat het door de wet verplichte medische attest een bijzonder summier medisch attest is waar nergens an sich de rubriek voorzien wordt om de ernst van de pathologie "te wegen";

Overwegende dat de verwerende partij in haar bestreden beslissing van 17 augustus 2011 aangeeft dat zij kennis neemt van het feit dat er wel degelijk wordt aangegeven op het standaard medische getuigschrift " dat het gaat om een ernstige aandoening die indien zij niet adequaat behandeld wordt ..."

Overwegende dat ambtenaar dossierbehandelaar in haar beslissing aangeeft dat het standaard medisch getuigschrift niet verder zou verduidelijken in welk stadium of toestand de ziekte zich zou bevinden en aldus geen uitspraak zou doen omtrent de graad van de ernst;

Overwegende dat nergens in de wet wordt aangegeven waar het de ambtenaar dossierbehandelaar zou toekomen in de fase van de ontvankelijkheid een oordeel te geven over de ernst van welke pathologie dan ook;

Mijnheer geeft aan te lijden aan de mediterrane koorts en een beetje mediterrane koorts of veel mediterrane koorts houdt op zich geen medische appreciatie in maar louter een appreciatie van de dossierbehandelaar wat hem niet toekomt in de fase van de ontvankelijkheid van de behandeling van het verzoekschrift waarover infra meer;

Overwegende dat het formulier met vermelding van A tot en met G een medisch attest betreft houdende omschrijving van de pathologie, de behandeling, gevolgen en mogelijke complicaties in geval van het stopzetten van de behandeling en de prognoses alsook de specifieke noden en eventuele mantelzorg;

Overwegende dat het geven van een appreciatie over de zogenaamde ernst van een pathologie niet toekomt aan de ambtenaar behandelaar maar deel moet uitmaken van de behandeling van het dossier in de gegrondheidsfase na advies van de ambtenaar-geneesheer;

Dat de medische beoordeling in een verzoek ex artikel 9ter pas gebeurt in de gegrondheidsfase door een geneesheer, enkel op basis van onvoldoende ernstige ziekte of onvoldoende medische duidelijkheid mag een aanvraag 9ter niet ontvankelijk worden verklaard;

Dat in casu eerste vertoger lijdt aan de mediterrane koorts wat kan leiden tot terminale nierinsufficiëntie is een ernstige aandoening in de zin van artikel 9ter wat niet nuttig wordt betwist en zelfs wordt erkend

in de beslissing strekkende tot niet ontvankelijkheid stellende dat het wel degelijk gaat om een ernstige aandoening die adequaat moet worden behandeld;

Enkel de ambtenaar-geneesheer kan beoordelen of een ziekte voldoende ernstig is en het zogenaamd ontbreken van de "graad van ernst" is een volstrekt subjectieve waardering door de ambtenaar dossierbeheerder om de graad van een pathologie te meten wat geenszins een medische evaluatie is; Overwegende dat te over de appreciatie niet toekomt aan de minister in de ontvankelijkheidsfase waardoor het verzoek strekkende tot regularisatie overeenkomstig artikel 9ter op kennelijk onredelijke wijze werd genomen;

Overwegende dat de argumenten ontwikkeld in het regularisatieverzoek van 10 juni 2011 dan ook volledig ingediend werd conform artikel 9ter en diende ontvankelijk te worden verklaard waarna een ambtenaar-geneesheer de inhoud van het medische attest, de mogelijkheid van behandeling in het land van herkomst en de beschikbaarheid van therapie en medicijnen diende te beoordelen waarna op basis van diens advies de dossierbehandelaar een beslissing kon treffen;

Dat de thans genomen beslissing van de dossierbehandelaar van de Dienst Vreemdelingenzaken in de ontvankelijkheidsfase haar niet toekomt, de beslissing werd dan ook ten onrecht genomen;¹⁶

Overwegende dat artikel 7 §1 en 2 van het K.B. van 17 mei 2007 alsook de materiële motiveringsplicht en artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 werden geschonden, reden waarom met onderhavig aangetekend verzoekschrift vertogers annulatieberoep indienen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Overwegende dat in schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) en artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 bovendien de beslissing werd genomen in strijd met het Zorgvuldigheids- en Redelijkheidsbeginsel waarover infra meer;

Dat de bestreden beslissing dan ook onterecht werd genomen en dient te worden vernietigd; Dat onderhavig beroep dan ook ontvankelijk is en gegrond; Dat het eerste middel ernstig is;"

2.2 In een tweede middel werpen verzoekers de schending op van "de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke en draagkrachtige motivering in bestuurszaken juncto artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en het Zorgvuldigheid- en Redelijkheidsbeginsel in het bijzonder."

Verzoekers betogen als volgt:

"1. Eerste onderdeel: Schending van de draagkrachtige motivering

Overwegende dat de verwerende partij haar beslissingen met redenen moet omkleden met vermelding van de omstandigheden van de zaak;

Overwegende dat deze verplichting onderworpen is niet alleen aan de Wet van 15 december 1980 maar ook aan de strenge motiveringsplicht die werd ingesteld door de Wet Motivering Bestuurshandelingen de dato 29 juli 1991;

Dat de motivering zowel in Feite als in Rechte draagkrachtig moet zijn op straffe van onwettigheid van de beslissing;

Dat de motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de grondslag van de beslissing liggen;

Overwegende dat de motivering in de bestreden beslissing zich in feite dan ook beperkt tot de opmerking dat de graad van het ziektebeeld niet wordt gegeven maar dat onmogelijk de zwaarwichtigheid van een pathologie kan worden gewogen door administratieve dossierbehandelaar in de fase van de ontvankelijkheid;

Dat de redenering van de ambtenaar dossierbehandelaar absurd is als zou een patiënt lijden aan een beetje kanker of een beetje zwanger zijn wat uiteraard niet mogelijk is;

Dat meteen de administratieve beslissing van de verwerende partij genomen werd in strijd met de wettelijke opdracht van de verwerende partij zoals voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en dient te worden vernietigd;¹⁾

Overwegende dat in de gegeven omstandigheden de motivering dan noch als draagkrachtig, deugdelijk in feite, noch in rechte kan worden aanzien, bovendien niet afdoende, zodat de vernietiging van de akte zich opdringt;

2. Tweede onderdeel: de beslissing is gemotiveerd in strijd met de inhoud van het dossier en getuigt van onzorgvuldigheid minstens onredelijkheid

Overwegende dat bovendien de motivering niet correct is, dat de administratie kennis neemt van het feit dat eerste vertoger lijdt aan een pathologie, een ziekte die an sich wordt beschouwd als zijnde een pathologie die aanleiding kan geven tot toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en dat het verzoekschrift werd ingediend conform artikel 9ter zodat zij het bundel had moeten

overmaken aan de geneesheer-attaché met het oog op het verlenen van medisch advies ten gronde zodat de beslissing gemotiveerd is in strijd met de inhoud van het dossier;
Overwegende dat zoals supra aangegeven het handelen van de dossierbehandelaar van de verwerende partij kan worden aangemerkt als zijnde onzorgvuldig minstens volstrekt onredelijk;
Dat minstens op deze grond de beslissing moet worden vernietigd;
Dat de bestreden beslissing dan ook werd genomen met schending van artikel 7 §1 en 2 van het K.B. van 17 mei 2007 alsook genomen met schending van de materiële motiveringsplicht waarnaar supra werd verwezen;
Dat vertogers dan ook een verder verblijf in België niet mag worden ontzegd; Dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd; Dat het tweede middel ernstig is;"

2.3 Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"Het enige middel: "Schending van artikel 3 EVRM iuncto artikel 751 en 2 van het KB van 17 mei 2007 en van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980, schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980, schending van zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel."

Verzoekers werpen op dat er in de door hen voorgelegde medische attest wel degelijk uitspraak wordt gedaan omtrent de graad van ernst van de ziekte, dit op behoorlijke wijze werd opgesteld door de behandelende arts en dat het enkel aan de ambtenaar-geneesheer toekomt om te beoordelen of de ziekte al dan niet voldoende ernstig is en niet aan de dossierbehandelaar. De verwerende partij heeft de eer om vooreerst te antwoorden dat (nieuw) artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, en in werking getreden op 10 januari 2011, het volgende bepaalt: "5 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig 5 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene; 2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°. De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;
2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, 5 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

5. De in 5 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

De verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat er in de bestreden beslissing wordt verwezen naar het standaard medisch getuigschrift van 25.05.2011 en gesteld dat dit onvoldoende is omdat zij geen enkele uitspraak tonen omtrent de graad van ernst van de ziekte. In het medische attest wordt er inderdaad niet verduidelijkt in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt.

Het komt aan de behandelende arts toe om in het standaard medisch getuigschrift een gedetailleerde beschrijving te geven van de ernst van de aandoening, zoals overigens duidelijk omschreven in het standaarddocument met verwijzing naar artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De verdere beoordeling van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, dient immers te gebeuren door de ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde en niet door de verwerende partij.

Het volstaat dan ook niet om louter en alleen een medische aandoening te benoemen, in casu mediterrane koorts, en zich te beperken tot het aangeven dat dit een ernstige aandoening is indien zij niet adequaat behandeld wordt, zonder expliciet de ernst ervan op medische wijze weer te geven.

Uit de stukken blijkt immers dat verzoeker, een 34-jarige man, reeds sedert de leeftijd van 18 jaar in kennis is gesteld van deze diagnose, bevestigd bij genetisch onderzoek (zijn vader heeft ook deze ziekte) en hiervoor ook behandeld wordt.

Verzoekers kunnen dan ook niet gevolgd kunnen worden in hun stelling als zou het door hen overgemaakte medische getuigschrift in casu voldoende zijn, temeer uit de wet duidelijk blijkt dat er voldaan moet worden aan drie cumulatieve voorwaarden, m.n.:

" Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt (1) de ziekte, (2) haar graad van ernst (3) en de noodzakelijk geachte behandeling ".

De bestreden beslissing werd bijgevolg terecht onontvankelijk verklaard omdat het standaard medisch getuigschrift geen enkele uitspraak toont omtrent de graad van ernst van de ziekte.

Artikel 9ter §3, 3° van de wet van 15 december 1980 laat immers geen appreciatieruimte over aan de verwerende partij, die zich in casu dient te beperken tot de loutere vaststelling dat de standaard medische getuigschriften, zoals voorzien in het KB van 24 januari 2011, niet beantwoorden aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Het determinerende motief kan op eenvoudige wijze gelezen worden in de thans bestreden beslissing, zodat verzoekers niet aantonen op welke wijze de motiveringsplicht zou zijn geschonden.

De bestreden beslissing werd op correcte wijze gemotiveerd en maakt geen schending uit van de door verzoekers aangehaalde beginselen en wetsartikelen.

In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoekers niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden. Het middel is niet gegrond."

2.4. Het eerste en tweede middel worden samen behandeld, gelet op hun onderlinge samenhang zoals ook de verwerende partij het blijkens haar nota begrepen heeft.

2.5. Verzoekers betogen onder meer dat alle rubrieken van het standaard medisch getuigschrift werden ingevuld, dat het *“door de wet verplichte medische attest een bijzonder summier medisch attest is waar nergens an sich de rubriek voorzien wordt om de ernst van de pathologie ‘te wegen’”*, dat in het medisch getuigschrift werd opgenomen dat verzoeker lijdt aan *“familiale mediterrane koorts (FMF)”* en dat hierbij gepreciseerd werd dat het gaat om een *“ernstige aandoening indien zij niet adequaat behandeld wordt”*. Verzoekers stellen dat *“de redenering van de ambtenaar dossierbehandelaar absurd is als zou een patiënt lijden aan een beetje kanker of een beetje zwanger zijn wat uiteraard niet mogelijk is”*. Verzoekers betogen dat het de ambtenaar-dossierbehandelaar alleszins niet toekomt om in de fase van de ontvankelijkheid van een aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen *“een oordeel te geven over de ernst van welke pathologie dan ook”* en dat enkel de ambtenaar-geneesheer kan beoordelen of een ziekte voldoende ernstig is. Verzoekers besluiten onder meer dat de bestreden beslissing in die omstandigheden op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

2.6. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.7. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 9 ter, §3, 3°, van de Vreemdelingenwet. Artikel 9 ter (nieuw) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

(...)”

2.8. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen onontvankelijk wordt verklaard omdat het medisch getuigschrift dat voorgelegd werd, niet beantwoordt aan de voorwaarden zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet. In casu wordt vastgesteld dat het voorgelegde medisch getuigschrift geen uitspraak doet omtrent de graad van ernst van de ziekte. De gemachtigde van de staatssecretaris erkent dat in het medisch getuigschrift wordt aangegeven dat het om een ernstige aandoening gaat, maar valt over het feit dat *“niet verder verduidelijkt (wordt) in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt en (er) wordt aldus geen uitspraak gedaan omtrent de graad van ernst.”*

2.9. Het door verzoekers overgemaakte standaard medisch getuigschrift van 25 mei 2011 dat ingediend werd ter ondersteuning van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag bevindt zich in het administratief dossier.

Onder de rubriek *“B) Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend. Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. Specialistisch verslag).”* werd het volgende ingevuld: *“Maladie périodique, forme mixte, of familiale méditerranéenne koorts (FMF) Dit is een ernstige aandoening indien zij niet adequaat behandeld wordt.”* Ter ondersteuning van deze thesis wordt nog verwezen naar een websiteadres.

2.10. Verzoekers kunnen gevolgd worden in hun betoog dat het model medisch getuigschrift *“een bijzonder summier medisch attest is waar nergens aan zich de rubriek voorzien wordt om de ernst van de pathologie ‘te wegen’.”* Uit het gestelde in punt 2.9. blijkt immers dat de behandelende arts gevraagd wordt om onder de rubriek *“B) Diagnose”* van het standaard medisch getuigschrift een *“gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend”* te geven. De Raad leest dus niet dat de graad van ernst van de aandoening dient ingevuld te worden, wel dat de ernst van de aandoening dient beschreven te worden. De Raad merkt te dezen op dat ook verwerende partij dit oordeel lijkt te huldigen wanneer ze in haar nota opmerkt, *“Het komt aan de behandelende arts toe om in het standaard medisch getuigschrift een gedetailleerde beschrijving te geven van de ernst van de aandoening”*. De bestreden beslissing strekt er niet toe te stellen dat de ernst van de aandoening niet of niet voldoende beschreven werd. De gemachtigde van de staatssecretaris koestert blijkens de bestreden beslissing wel de verwachting dat een uitspraak gedaan wordt over de graad van de ernst en dat *“verder verduidelijkt (wordt) in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt”* maar het standaard medisch getuigschrift waarvan de gemachtigde van de staatssecretaris verwacht dat het scrupuleus gevolgd wordt, verduidelijkt deze verwachtingen niet.

2.11. De verwerende partij geeft in haar nota blijk van een dubbelzinnige houding aangezien de ene keer gewag gemaakt wordt van het aanduiden van de *“ernst van de aandoening”* en de andere keer van het aanduiden van de *“graad van ernst van de ziekte”*. Waar verwerende partij in haar nota nog opmerkt *“Het volstaat dan ook niet om louter en alleen een medische aandoening te benoemen, in casu mediterrane koorts, en zich te beperken tot het aangeven dat dit een ernstige aandoening is indien zij niet adequaat behandeld wordt, zonder expliciet de ernst ervan op medische wijze weer te geven.”* dient de Raad op te merken dat verwerende partij hiermee verzoekers weer iets anders verwijt en dat dit niet kan gelezen worden in de bestreden beslissing. Te dezen kan geen rekening gehouden worden met aposteriori-motiveringen.

2.12. Verder lijkt het betoog van verzoekers niet onaannemelijk waar zij stellen dat bepaalde ziektes of pathologieën geen stadia in het ziektepatroon of gradaties van ernst kennen en dat in deze gevallen de gedetailleerde beschrijving van de ziekte of pathologie waaraan de betrokkene lijdt met de vermelding dat het een ernstige aandoening vormt indien zij niet adequaat behandeld wordt, waarbij verwezen wordt naar een websiteadres waar bijkomende informatie kan gevonden worden over de ziekte of pathologie, dan ook niet anders kan dan volstaan. Het komt de Raad niet toe om te gaan beslissen of de aandoening *“familiale méditerranéenne koorts”* gradaties van ernst kent en of er verschillende stadia in het ziektepatroon zijn. Dit komt zoals verzoekers terecht betogen enkel de ambtenaar-geneesheer toe en niet de ambtenaar-dossierbehandelaar, aangezien enkel de ambtenaar-geneesheer conform het gestelde in artikel 9 ter, §1, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet een inhoudelijke beoordeling kan maken van de gegevens die vermeld worden op het medisch getuigschrift. Uit niets blijkt dat in deze de ambtenaar-geneesheer geconsulteerd werd om na te gaan of de aandoening waaraan verzoeker lijdt verschillende gradaties van ernst kent. De ambtenaar-dossierbehandelaar heeft in deze geen appreciatieruimte.

2.13. De Raad acht het dan ook kennelijk onredelijk dat een ambtenaar-dossierbehandelaar op basis van een medisch getuigschrift waarin expliciet gevraagd wordt om een *“gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend”* te geven en waarbij in concreto vermeld werd, *“Maladie périodique, forme mixte, of familiale méditerranéenne koorts (FMF) Dit is een ernstige aandoening indien zij niet adequaat behandeld wordt.”* en verwezen wordt naar een website voor bijkomende informatie en zonder dat het hem toekomt om te oordelen of de vermelde aandoening verschillende gradaties van ernst kent, de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen van verzoekers onontvankelijk verklaart om de reden dat *“niet verder verduidelijkt (wordt) in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt en (er) wordt aldus geen uitspraak gedaan omtrent de graad van ernst.”*

De bestreden beslissing schendt de materiële motiveringsplicht. Dit onderdeel van het middel is gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van de middelen geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing worden zij niet besproken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 augustus 2011 waarbij de aanvraag tot machtiging van verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA